

สาระ: ลูกๆที่แสนหวาน จงสำรวจตนและฝึกฝนการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ตรวจสอบว่าลูกอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณและสำนักของพระเจ้ายาวนานเพียงไร

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูกๆที่นั่งในสันโดษและฝึกฝนการมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ?

คำตอบ: 1. ไม่มีคำพูดผิดๆ ได้ออกมาจากปากของพวกเขา 2. พวกเขามีความรักอย่างพี่น้องกับกันและกัน และคงอยู่เช่นน้ำนมและน้ำตาล 3. พวกเขามีคุณธรรมที่ดีมาก พวกเขาไม่ทำการกระทำที่เป็นบาปใด ๆ 4. สายตาของเขานั้นอ่อนหวานมาก พวกเขาไม่เคยมีสำนักที่เป็นร่าง 5. พวกเขาไม่เคยเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใด

โอมชานติ พ่อทางจิตพูดกับลูกทางจิต หากท่านจะพูดว่า “กับเพียงจิตวิญญาณเท่านั้น” ก็จะไม่เป็นการพูดกับมนุษย์ เหตุนี้เอง พ่อทางจิตพูดว่า: ลูกทางจิต คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เราดวงวิญญาณกำลังได้รับความรู้จากพ่อ ลูกต้องคงอยู่ในสำนักเป็นดวงวิญญาณ พ่อได้มาเพื่อพาลูกกลับบ้าน แม้ว่าลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณในยุคทอง ลูกก็ไม่ได้มีสำนักของพระเจ้า ณ ที่นี้ลูกมีสำนักเป็นดวงวิญญาณและสำนักของพระเจ้า นั่นคือลูกคือลูกๆของพ่อ มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างที่นั่นและที่นี่ ที่นี้มีการศึกษาเล่าเรียน ในขณะที่ที่นั่นไม่มีเรื่องของการศึกษานี้ ที่นี้ หากลูกเฝ้าแต่รับฟังด้วยศรัทธาว่าลูกแต่ละคนคือดวงวิญญาณและพ่อกำลังสอนลูกๆ ลูกจะสามารถสร้างสมความรู้ได้อย่างดี และลูกจะเฝ้าแต่มีสำนักเป็นดวงวิญญาณ แม้ว่าสิ่งนั้นจะดูเหมือนง่ายมาก จุดหมายปลายทางของการทำให้ตนเองมั่นคงในสภาพที่เป็นดวงวิญญาณนี้สูงมาก ลูกควรถ่ายทอดประสบการณ์ของลูกเองว่าขณะที่กำลังพูดกับผู้อื่น ลูกคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและมองเห็นพวกเขาเป็นดวงวิญญาณอย่างไร พ่อพูดว่า: แม้ว่าพ่อกำลังนั่งอยู่ในร่างนี้ นี่คือการปฏิบัติที่เป็นธรรมชาติของพ่อ พ่อคิดว่าลูกเป็นดวงวิญญาณ พ่อสอนดวงวิญญาณ เป็นดวงวิญญาณเช่นกันที่เล่นบทบาทในหนทางบัดดี พวกเขากลับมาไม่บริสุทธิ์ขณะที่เล่นบทบาทของเขา ดวงวิญญาณต้องกลับมาบริสุทธิ์อีกครั้ง จนกว่าลูกคิดว่าพ่อเป็นดวงวิญญาณสูงสุดและจดจำท่าน ลูกจะกลับมาบริสุทธิ์ได้อย่างไร? สำหรับสิ่งนี้ ลูกต้องกลับมาสำรวจตนและฝึกฝนการมีการจดจำระลึกถึง ความรู้ที่ง่ายตายยาก แต่ลูกต้องมีศรัทธาที่มั่นคงนี้ว่า “ฉัน ดวงวิญญาณกำลังศึกษาและบapakำลังสอนเรา” และลูกจะสามารถสร้างสมความรู้และจะไม่กระทำความบาปใด ๆ ไม่ใช่ว่าลูกจะไม่กระทำความบาปอีกต่อไปในเวลา นี้เพียงในเวลาสุดท้ายเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะบาป สายตาของความเป็นพี่น้องนั้นอ่อนหวานมาก ไม่มีสำนักที่เป็นร่างใด ๆ ในสิ่งนี้ ลูกเข้าใจว่าความรู้ของพ่อนั้นลึกล้ำมาก หากลูกต้องการกลายเป็นผู้ที่สูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างดีและคิดถึงสิ่งนี้อย่างดี ลูกต้องการสันโดษเพื่อที่จะกลับมาสำรวจตน ลูกไม่สามารถมีสันโดษที่บ้านและขณะที่ทำธุรกิจ เช่นสันโดษที่ลูกมีที่นี้ที่นี้ลูกสามารถฝึกฝนการสำรวจตนอย่างดีมาก ลูกต้องมองเห็นดวงวิญญาณเท่านั้น ลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณด้วยเช่นกัน ด้วยการฝึกฝนสิ่งนี้ที่นี้ นิรันดร์นั้นจะได้รับการปลุกฝัง และลูกต้องเก็บชาร์ตของลูกเองด้วยเช่นกันว่า มากเท่าใดที่ฉันมีสำนักเป็นดวงวิญญาณ? เรากำลังพูดกับดวงวิญญาณ เรากำลังสนทนากับพวกเขา ลูกจำเป็นต้องฝึกฝนสิ่งนี้อย่างดี ลูกๆเข้าใจว่าประเด็นนี้ถูกต้อง การจดจำสำนักที่เป็นร่างและกลับมามีสำนักเป็นดวงวิญญาณ การสร้างสมสิ่งนี้และพอใจผู้อื่นให้สร้างสมสิ่งนี้ การคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและการจดจำพ่อคือชาร์ตที่ลึกล้ำมาก แม้กระทั่งมหารัตินี้ที่ยิ่งใหญ่ก็เข้าใจว่าวิชาที่บapakให้เราประจำวันเพื่อไตร่ตรองนั้นมีประเด็นที่ลึกล้ำมาก แล้วก็จะไม่มีคำพูดที่ผิดใด ๆ ออกมาจากปากของลูก มีความรักอย่างมากในหมู่พี่น้อง เราทั้งหมดคือลูกของพระเจ้า ลูกรู้จักคำสรรเสริญของพ่อ คำสรรเสริญของภคชนั้นแยกออกไป ภคชนเรียกว่าเป็น “ผู้ที่เต็มไปด้วยทุกคุณธรรมและปราศจากกิเลสอย่างสิ้นเชิง” แต่ภคชนได้รับคุณธรรมเหล่านั้นจากที่ใด? คำสรรเสริญของเขานั้นต่างกัน แต่ภคชนได้รับการทำให้เต็มไปด้วยคุณธรรมอย่างสมบูรณ์ด้วยพ่อ มหาสมุทรแห่งความรู้ใช่หรือไม่? ลูกควรตรวจสอบตนเองอย่างระมัดระวังอย่างมาก ลูกต้องเก็บชาร์ตที่ถูกต้องแม่นยำในทุกย่างก้าว นักธุรกิจเขียนบัญชีของเขาสำหรับทั้งวันในตอนกลางวัน ลูกมีธุรกิจด้วยเช่นกัน ในเวลากลางคืนลูกควรตรวจสอบตนเองว่าลูกได้พูดกับผู้อื่นขณะที่คิดว่าพวกเขาเป็นพี่น้องของลูกหรือไม่ และลูกเป็นเหตุของความทุกข์แก่ผู้ใดหรือไม่ เพราะลูกเข้าใจว่าลูกๆทั้งหมดพี่น้องจะไปสู่มหาสมุทรแห่งน้ำนม นี่คือน้ำมหาสมุทรแห่งยาพิษ ในเวลานี้ลูกไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของราวันและไม่ได้อยู่ในอาณาจักรของราม ลูกอยู่ในระหว่างกลาง ดังนั้นลูกต้องคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ลูกควรตรวจสอบว่ามากเท่าใดที่ลูกสามารถคงสภาพของสายตาของความเป็นพี่น้อง เราดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องเพศชาย และเรากำลังเล่นบทบาทของเราผ่านร่างนี้ ดวงวิญญาณนั้นไม่สูญสลายและร่างกายนั้นสูญสลาย เวลานี้เราได้เล่นบทบาทของ 84 ชาตเกิดของเรา ในเวลานี้พ่อได้มาแล้ว ท่านพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียว คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกกลายเป็นพี่น้องเพศชายด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ พ่ออธิบายสิ่งนี้ ไม่มีใครนอกจากพ่อมีบทบาทของการอธิบายสิ่งเหล่านี้ ไม่มีเรื่องของการแรงบันดาลใจ เช่นที่ครูนั่งและอธิบาย ในทำนองเดียวกันกับที่พ่ออธิบายแก่ลูก สิ่งเหล่านี้คือสิ่งที่ต้องคิด ลูกต้องให้เวลากับสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน พ่อได้อนุญาตลูกที่จะทำธุรกิจ ฯลฯ แต่จำเป็นอย่างยิ่งที่ลูกจะอยู่ในการจาริก

แสวงบุญแห่งการจดจำระลึกถึง ลูกควรหาเวลาสำหรับสิ่งนี้ งานรับใช้ของทุกคนนั้นแตกต่างกัน บางคนสามารถหาเวลาอย่างมาก ลูกควรเขียนลงนิตยสารอย่างมีกลยุทธ์ด้วยเช่นกันว่าลูกสามารถจดจำพอที่น้อยอย่างไร ลูกต้องคิดว่ากันและกันเป็นพี่น้องเพศชาย พ่อมาและสอนดวงวิญญาณทั้งหมด เป็นในเวลานี้ที่ลูกต้องเติมดวงวิญญาณด้วยสันสการ์ของคุณธรรมที่สูงส่ง ผู้คนถามลูกว่าอะไรคือโยคะโบราณของบาร์ต ลูกสามารถอธิบายแก่พวกเขา แต่ถึงกระนั้นก็มีลูกน้อยนิดอย่างยิ่ง และชื่อของลูกไม่ได้เป็นที่รู้จักอย่างดีนัก พระเจ้าสอนโยคะแก่ลูก อย่างแน่นอนท่านต้องมีลูก ๆ พวกเขาต้องตระหนักรู้ว่าไม่มีใครรู้ว่าพระเจ้าที่ไม่ตัวตนผู้เป็นพ่อมาและสอนอย่างไร ท่านพูดด้วยตนเองว่า: ท่านมาในยุคแห่งการบรรจบพบกันของทุกวงจรและบอกลูกว่าพ่อมาอย่างไรและพ่อเข้ามาในร่างของใคร ไม่มีเรื่องของการอยู่อย่างลับสนเกี่ยวกับสิ่งนี้ นี่คือละครที่ถูกกำหนดไว้แล้ว พ่อมาในผู้เดียวเท่านั้น การก่อตั้งเกิดขึ้นผ่านพ่อของมวลมนุษย ท่านกลายเป็นลูกรักพิเศษอันดับแรก พ่อก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปผ่านบราห์มา บราห์มาก็กลายเป็นอันดับแรกอีกครั้ง การอธิบายด้วยรูปภาพนั้นดีมาก ไม่มีใครอื่นสามารถอธิบายว่าบราห์มากลายเป็นวิษณุอย่างไรหรือวิษณุกลายเป็นบราห์มาอย่างไร ลูกต้องการวิธีการที่ฉลาดที่จะอธิบาย ลูกรู้ว่าบาบาก่อตั้งศาสนาเทพดั้งเดิมที่คงอยู่ตลอดไปอย่างไรและวงจรหมุนไปอย่างไร ไม่มีใครอื่นสามารถรู้ถึงสิ่งเหล่านี้ ดังนั้น พ่อพูดว่า: เขียนด้วยการใช้วิธีที่ฉลาดเช่นนั้นว่า: ใครสามารถสอนโยคะที่ถูกต้องแก่พวกท่านได้? เมื่อผู้คนมาเพื่อตระหนักรู้ในสิ่งนี้ ผู้คนมากมายก็จะมา แล้วอาศรมที่ใหญ่เหล่านั้นก็จะเริ่มสั่นคลอน สิ่งนี้จะเกิดขึ้นในเวลาสุดท้าย แล้วพวกเขาจะประหลาดใจว่ามีสถาบันมากมายในหนทางบักดี และไม่มีแม้สถาบันเดียวในหนทางของความรู้ อย่างไรก็ตามเพียงเท่านั้นเองที่จะมีชัยชนะสำหรับลูก ลูกรู้ด้วยเช่นกันว่าพ่อมาทุก ๆ ห้าพันปี ลูกกำลังศึกษากับพ่อและลูกกำลังสอนผู้อื่นด้วยเช่นกัน ลูกจะเขียนอธิบายกับใครบางคนได้อย่างไร? วิธีการเหล่านี้ทั้งหมดถูกสร้างขึ้นทุก ๆ วงจรเพื่อที่ผู้คนมากมายจะมาเพื่อรู้ว่าไม่มีผู้ใดนอกจากพ่อผู้เดียวที่สามารถก่อตั้งศาสนา ลูกเข้าใจว่าด้านหนึ่งมีราวันและอีกด้านหนึ่งมีราม ลูกกำลังได้มาซึ่งชัยชนะเหนือราวัน ผู้อื่นทั้งหมดเป็นขุมหมุ่ของราวัน มีลูกน้อยนิดอย่างยิ่ง ผู้ที่เป็นขุมหมุ่ของพระเจ้า มีการโอบอวดมากมายในหนทางของบักดี ที่ใดมีน้ำผู้คนก็ไปขุมหมุ่กันที่นั่น พวกเขาใช้จ่ายเงินทองมากมาย ผู้คนมากมายจมน้ำและตายไป สิ่งนั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่น กระนั้นก็ตาม พ่อพูดว่า: เป็นความมหัศจรรย์ อย่างยิ่งว่าบางคนตระหนักรู้จักพ่อ รับฟังพ่อ อธิบายแก่ผู้อื่นและทำตามความบริสุทธิ์และแล้ว โอ้ มายา! พวกเขาพ่ายแพ้มายา! สิ่งนี้เกิดขึ้นทุก ๆ วงจร มีผู้ที่พ่ายแพ้มายามีสงครามกับมายา มีอิทธิพลของมายาด้วยเช่นกัน หนทางบักดีต้องสั่นคลอน ลูกมีประสบการณ์ของผลรางวัลถึงครึ่งหนึ่งของวงจรแล้วบักดีก็เริ่มขึ้นในอาณาจักรของราวัน สิ่งซึ่งบอกของสิ่งนี้ยังคงอยู่ตลอดเวลา เมื่อพวกเขาชั่งแวงในกิเลส พวกเขาทำไม่ได้เป็นเทพอีกต่อไป ไม่มีใครในโลกรู้ว่าพวกเขากลับมามีกิเลสอย่างไร มีการเขียนไว้ในคัมภีร์ว่าเทพเข้าไปสู่หนทางบาป แต่พวกเขาไม่รู้ว่าพวกเขาเข้าไปเมื่อใด ลูกต้องเข้าใจประเด็นเหล่านี้ทั้งหมดอย่างชัดเจน และอธิบายประเด็นเหล่านี้แก่ผู้อื่น เป็นไปเมื่อลูกมีศรัทธาในสติปัญญาเท่านั้นที่ลูกจะสามารถเข้าใจสิ่งเหล่านี้ พวกเขาจะรู้สึกถึงแรงดึงดูดและพูดว่า: เราต้องการพบพ่อเช่นกัน อย่างไรก็ตาม ลูกควรมองก่อนว่าพวกเขามีความซาบซึ้งหรือไม่ เมื่อพวกเขากลับบ้านและพวกเขายังคงมีศรัทธาในสติปัญญาหรือไม่ พวกเขาควรกระหายต่อการจดจำระลึกถึง พวกเขาจะเขียนจดหมายเพื่อพูดว่า: ท่านคือบาบาที่แท้จริงของเรา เราได้รับมรดกจากท่าน เราไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ได้พบท่าน การพบปะเกิดขึ้นหลังจากการหมั่นหมาย มีใจจดจ่อที่จะพบกันหลังจากการหมั่นหมาย ลูกเข้าใจว่าพ่อที่ไม่มีชีวิตจำกัดของเราคือครูของเราและเจ้าบ่าวของเรา และท่านคือทุกสิ่งของเรา ลูกได้รับความทุกข์จากทุกคน ตรงกันข้ามกับสิ่งนั้น พ่อให้ความสุขแก่ลูกอย่างมากมาย ที่นั่นเช่นกัน ทุกคนให้ความสุขแก่กันและกันอย่างมากมาย ในเวลานี้ลูกกำลังถูกผูกไว้ในความสัมพันธ์แห่งความสุข นี่คือนิยามที่ดีที่สุดที่ลูกกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด สิ่งหลักคือการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อด้วยความรักอย่างมาก เป็นไปด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ปรอทของความสุขของลูกจะสูงขึ้น เราคือผู้ที่ได้ทำบักดีมากที่สุดและได้สะกดตลาดพลั่งอย่างมากมาย ในเวลานี้พ่อได้มาแล้วเพื่อพาเรากลับบ้าน อย่างแน่นอน ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์ และสร้างสมคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกต้องเก็บชาร์ทว่า ลูกให้คำแนะนำของพ่อแก่ผู้คนมากเท่าใดตลอดทั้งวัน ลูกไม่สามารถมีความสุขโดยไม่ให้คำแนะนำของพ่อ มีความประสงค์อย่างแรงกล้าที่จะให้สิ่งนี้ อุปสรรคมากมายถูกสร้างขึ้นในไฟบูชายัญนี้ ผู้คนมากมายถูกทรมาน ไม่มีการขุมหมุ่ทางจิตอื่นใดที่มีเรื่องของการรักษาความบริสุทธิ์ ที่นี้ลูกกลับมาบริสุทธิ์และผู้คนที่เปื้อนเช่นปีศาจสร้างอุปสรรค ลูกต้องกลับมาบริสุทธิ์และกลับบ้าน เป็นดวงวิญญาณที่น่าสันสการ์ไป มีคำกล่าว: หากพวกท่านตายในสนามรบ พวกท่านจะไปสวรรค์ เหตุนี้เองพวกเขาไปต่อสู้ด้วยความสุขอย่างยิ่ง มีผู้บังคับบัญชา นายพันตรีและทหารมากมายที่มาหาลูกจากสถานที่ต่าง ๆ มากมาย พวกเขาจะไปสวรรค์ได้อย่างไร? ในขณะที่อยู่ในสนามรบ พวกเขาจดจำเพื่อนฝูงญาติมิตรของเขา ในเวลานี้พ่ออธิบายว่า: ทุกคนต้องกลับบ้าน คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณพี่น้องและจดจำพ่อ ยิ่งลูกทำความเพียรพยายามมากเท่าใด ลูกจะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงขึ้นมากเท่านั้น พวกเขาพูดว่า “เราทั้งหมดคือพี่น้อง” แต่พวกเขาไม่เข้าใจความหมาย

ของสิ่งนั้น พวกเขาไม่แม้กระทั่งรู้จักพ่อ ผู้คนเชื่อว่าพวกเขากำลังทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน แล้วพวกเขาไม่ต้องการผลรางวัลใดๆ อย่างไรก็ตาม อย่างแน่นอนพวกเขาได้รับผล เพียงพ่อผู้เดียวเท่านั้นที่ทำงานรับใช้ที่ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตน ลูกเข้าใจว่าพ่อถูกประณามอย่างมากมายและเหล่าเทพนั้นถูกประณามด้วยเช่นกัน ในเวลานี้เหล่าเทพไม่สามารถกระทำความก้าวร้าวรุนแรง ที่นี้ลูกไม่ก้าวร้าวรุนแรงทั้งสองทาง คือ ลูกไม่ใช่ดาบของต้นหาวาคะและลูกไม่ใช่ธนู ความโกรธคือกิเลสที่ใหญ่ด้วยเช่นกัน บางคนพูดว่า: เราโกรธกับลูกๆ ของเรา พ่ออธิบายว่า: ลูกต้องไม่ตอบพวกเขา พวกเขาคือพี่น้องของลูก มีดวงวิญญาณในร่างนั้นเช่นกัน ดวงวิญญาณไม่เคยเล็กลงหรือใหญ่ขึ้น พวกเขาไม่ใช่ลูกของลูกแต่เป็นน้องชายของลูก ลูกต้องคิดว่าพวกเขาคือดวงวิญญาณ ลูกต้องไม่ตีน้องชายของลูก เหตุนี้เองกฤษณะจึงได้รับการแสดงให้เห็นว่าถูกผูกไว้กับเสา ในความเป็นจริง สิ่งเหล่านั้นไม่เคยเกิดขึ้นจริง พวกเขาสรรเสริญกฤษณะอย่างผิดๆ สำหรับการขโมยเนย สิ่งเหล่านั้นเป็นเพียงคำสอนทางศีลธรรมที่ต่างไป เหตุใดกฤษณะจะต้องการขโมยเนยเล่า? เหล่านั้นคือการประณาม เมื่อลูกสรรเสริญกฤษณะ ลูกก็สรรเสริญอย่างถูกต้องว่ากฤษณะนั้นเต็มเปี่ยมด้วย ทุกคุณธรรม 16 องค์สมบูรณ์ อย่างไรก็ตาม การประณามนี้ถูกกำหนดไว้ในละคร เวลานี้ทุกคนกลับมาหาโมปราธาน พ่อมาและทำให้ลูกสาโทปราธาน เป็นพ่อที่ไม่มีขีดจำกัดที่กำลังสอนลูก ลูกต้องทำตามการกำหนดของท่าน นี่คือการที่ยากที่สุด ลูกประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงอย่างยิ่งด้วยเช่นกัน หากสิ่งนั้นง่ายตาย ทุกคนก็จะข้องแวะในการสอบนี้ สิ่งนั้นใช้ความเพียรพยายามอย่างยิ่ง ลูกกระทำการบาปด้วยการมีสำนึกที่เป็นร่าง เหตุนี้เองตัวอย่างของตน “ไมยราพ” จึงถูกให้ไว้ ด้วยการจดจำพ่อ ลูกก็กลับมาตื่นตัว ด้วยการลืมหาน ลูกก็ทำผิดอย่างใดอย่างหนึ่ง และสถานภาพของลูกก็ลดลง ทุกคนได้รับคำสอนในภายหลัง พวกเขาเขียนคำสอนเกี่ยวกับกิตะเหล่านี้ เรื่องราวที่น่ากลัวมากมายได้ถูกเขียนไว้ในการดำพรานเพื่อที่จะทำให้ผู้คนหวาดกลัว มีบาปในอาณาจักรของราวัน เพราะเป็นป่าของหนาม พ่อพูดว่า: เปลี่ยนแปลงสายตาของลูก ลูกเคยชินกับสายตานี้เป็นเวลาที่ยาวนาน และเหตุนี้เองจึงมีความรักอย่างมากต่อร่างกาย มีคุณประโยชน์ใดในการมีความรักต่อสิ่งที่สูญสลาย? ด้วยการมีความรักต่อผู้ที่ไม่สูญสลาย การได้มาของลูกก็ไม่สูญสลาย ลูกได้รับการกำหนดเหล่านี้ว่า: ขณะที่เดินเหิน พูดคุยและเคลื่อนไหวไปทั่ว ให้จดจำพ่อ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตาพ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเองความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. เอาความรักของลูกออกจากร่างกายที่สูญสลาย และมีความรักต่อดวงวิญญาณที่คงอยู่ตลอดไป จดจำพ่อที่ไม่สูญสลาย ฝึกฝนว่า: ดวงวิญญาณคือพี่น้อง และฉันกำลังสนทนากับดวงวิญญาณพี่น้องของฉัน
2. ไตร่ตรองมหาสมุทรแห่งความรู้ และสร้างสภาพเช่นที่ว่าลูกไม่เคยพูดสิ่งใดที่ผิด ตรวจสอบบัญชีของลูกในทุกย่างก้าว

พร: ขอให้ลูกเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับการประดับตกแต่ง ผู้ที่แสดงประกายของเครื่องประดับของความบริสุทธิ์บนใบหน้าของลูกและในพฤติกรรมของลูก

ความบริสุทธิ์คือเครื่องประดับของชีวิตบราห์มิน ผู้อื่นควรมีประสบการณ์ของเครื่องประดับของความบริสุทธิ์บนใบหน้าของลูกและในพฤติกรรมของลูกในทุกขณะ เครื่องประดับของความบริสุทธิ์ควรปรากฏให้เห็นเสมอ ทางดวงตาของลูก ริมฝีปากของลูก มือและเท้าของลูก ทุกคนควรพูดว่าความบริสุทธิ์ปรากฏในลักษณะหน้าตา (features) ของลูก ในดวงตาของลูก ลูกมีประกายของความบริสุทธิ์ และบนริมฝีปากของลูก ลูกมีรอยยิ้มของความบริสุทธิ์ ขออย่าให้สิ่งใดอื่นปรากฏให้พวกเขาเห็น: นี้เรียกได้ว่าเป็นภาพลักษณ์ที่ได้รับการประดับด้วยเครื่องประดับของความบริสุทธิ์

คติพจน์: สายใยความสัมพันธ์ที่ไร้ประโยชน์ใดๆ ทำให้บัญชีของลูกว่างเปล่า ดังนั้นจงจบสิ้นสิ่งที่เปล่าประโยชน์ (wastage)

*** โอม ชานติ ***